

Første næstformand (Knud Østergaard):

Fru Ingerlise Koefoed for sin sidste korte bemærkning i denne omgang.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg har kun haft én for.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Ja, det er rigeligt.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil sige til hr. Povl Brøndsted, at der er mange seminarier, der har haft en viden om, at tingene ikke skulle blive ved med at være, som de var. Og det kan da godt være, at man indimellem skal ændre på strukturer. Men det er helt sikkert, at Blågård Statsseminarium havde fået løfte fra undervisningsministeren om, at det ikke skulle blive rørt i denne omgang. Man havde regnet med, at det skulle være, som det var på dette seminarium, som fungerer godt, som er stort, som kan alt det, hr. Povl Brøndsted efterlyser.

Med den beslutning, som hr. Povl Brøndsteds parti har været med til at tage i sidste øjeblik, har man bevist, hvor centralistisk indstillet man i virkeligheden er. Man taler ikke med de mennesker, beslutningen vedrører, man beslutter bare, uanset hvad man ellers havde tænkt sig. Det er ikke en måde at lave undervisningsplanlægning på, og det har skabt stor utryghed hos alle lærere på undervisningsinstitutioner og hos alle undervisningssøgende. Ingen kan vide, hvornår det med denne regering og med hr. Povl Brøndsteds medvirken bliver deres tur.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg skal konstatere, at Venstres ordfører ikke kunne komme med ét sagligt argument for nedlæggelse af Herning Seminarium. Når Venstre er interessant i denne debat, så er det jo, fordi der har været uenighed i Venstre. Man kunne måske have forventet, i hvert fald ideelt set, at argumenterne havde været på plads fra Venstres side. I stedet for var de totalt udflydende og uden præcision i noget som helst. Det er beskæmmende.

Jeg konstaterer også, at hr. Povl Brøndsted ikke svarer på det, jeg har citeret fra Herning Folkeblad. Det forstår jeg godt, for sandheden

er jo, at Venstres troværdighed ikke bare er blakket her, men faktisk er helt væk.

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Jeg husker udmærket debatten om seminarierammenlægninger for 4^{1/2}-5 år siden, men hvad der er givet af løfter, kan jeg naturligvis ikke svare på. Men vi må da sige, at vi var i en lignende situation dengang, og vi har jo egentlig beviser på, at det lykkedes godt. Der er dynamiske og stærke kræfter, og når først strukturændringerne er vedtaget, vil det vise sig, at de kan løse opgaverne, og at det er blevet til gavn, det er blevet bedre, end det var.

Jeg sagde i mit første indlæg, at jeg synes, det er en meget vigtig ting, at vi har en øst-vest-placering af vore læreruddannelsessteder. Sagligt eller ikke sagligt, så kan der jo alligevel ligge fornuft i at sige, at et område, der har en meget stor dynamik, og som har fået en masse uddannelsessteder, kan være et af de steder, hvor vi kan sige: Vel, dér kommer man ikke til at lide under det, men der er andre steder, hvor man har mere gavn af at have et læreruddannelsessted liggende.

Jeg synes, der er så mange saglige argumenter, og dér kan man mene, at sagligheden ligger på den ene eller på den anden side, men jeg synes ikke, at det er totalt usagligt at sige: Her har vi et seminarium et sted, hvor der er ekspansion, og hvor vi har brug for bygningerne til andre ting, og så kan det være sagligt at lægge læreruddannelsen et andet sted.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Når hr. Povl Brøndsted gang på gang siger her fra talerstolen, at der er behov for de bygninger, der bliver ledige ved sammenlægningerne, til andre formål, vil jeg godt spørge hr. Povl Brøndsted om, hvad det egentlig er for andre formål, man påtænker dem anvendt til. Vi har i udvalget forgæves spurgt ministeren, og det manglende svar tyder jo på, at der overhovedet ikke er nogen overvejelser og dermed nogen argumentation at hente for den sammenlægning og lediggørelse af lokaler, når man ikke har gjort sig de fjerneste tanker om, hvad de ledigblevne lokaler skal bruges til.